

КУРС: ОСНОВИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ГІРСЬКИХ РЕГІОНІВ

Лекція 4. Рамкова конвенції про охорону та сталий розвиток Карпат (Карпатська конвенція)

Вразливість гірських екосистем

- ❏ Гори мають велике значення для життя глобальної екосистеми. Разом з тим гірські системи екологічно вразливі, а в соціальному плані для мешканців гірських районів характерна повсюдна **бідність й втрата традиційних навичок**. Тому інтереси належного управління ресурсами гір та соціально-економічного розвитку населення потребують вжиття негайних заходів.
- ❏ Розв'язання соціально-економічних проблем життєдіяльності горян є одним з важливих глобальних завдань, оскільки гірські території охоплюють близько **24% поверхні Землі й на них проживає майже 12% населення земної кулі**.

Хартія гірських народів (Шамбері, 2000)

- 1) гірські території повинні знайти місце в суспільстві, зберігаючи свою унікальність;
- 2) гірські території повинні прийняти виклик відкритості та економічного змагання, а також зміни умов торгівлі на свою користь;
- 3) гірським територіям необхідно зберегти контроль за станом довкілля та управління природними ресурсами з урахуванням не лише необхідності, але й від імені національної і світової спільноти.

Окремо потрібно відмітити добровільний альянс партнерів Організації Об'єднаних Націй під назвою “Гірське Партнерство”, основна мета якого покращення життя гірських народів та захист гірського середовища у всьому світі. Членами цього альянсу, заснованого у 2002 році, є понад 400 урядів, міжурядових організацій, громадських і приватних організацій та субнаціональних органів влади.

Рамкова конвенція про охорону та сталий розвиток Карпат

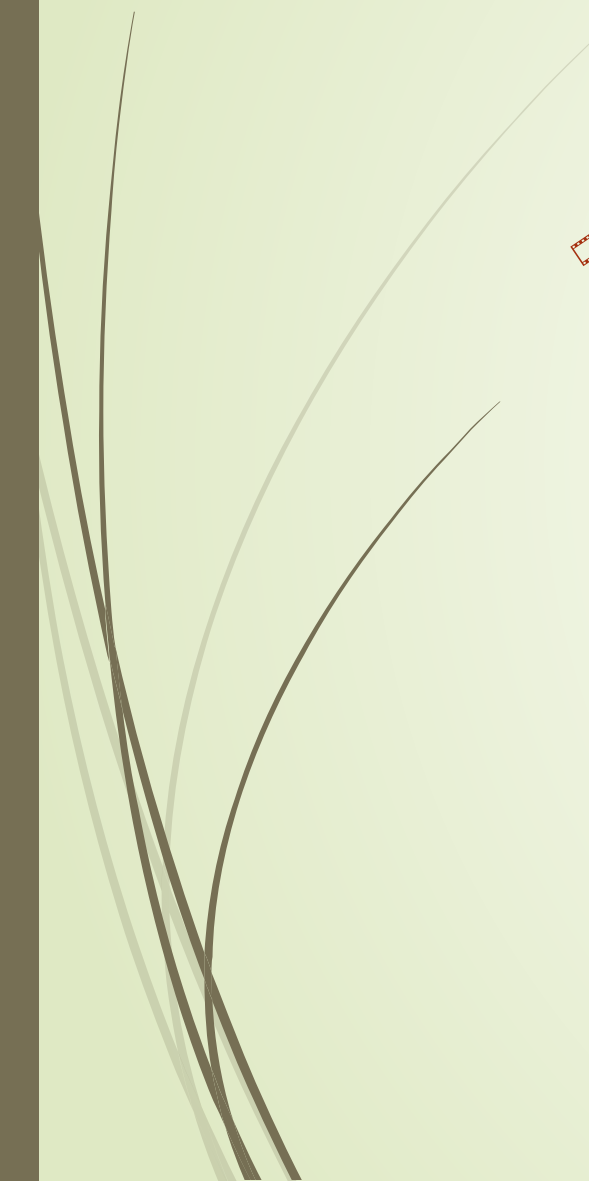
❏ З часів незалежності України транскордонна співпраця в Карпатському регіоні ґрунтувалась на низці міжнародних угод, укладених між окремими карпатськими країнами, і основна увага в них приділялася **екологічним проблемам**. Правовим передумовами та основою для співпраці, зокрема, стали:

Угоди, що передували формуванню КК

- ☐ Угода між Урядом України та Урядом Угорщини про співробітництво в галузі охорони навколишнього середовища (від 13.08.1992);
- ☐ – Угода між Урядом України та Урядом Республіки Польщі про співробітництво в галузі охорони навколишнього середовища між (від 24.01.1994);
- ☐ – Угода між Міністерством охорони навколишнього природного середовища України та Міністерством навколишнього середовища Словацької Республіки про співробітництво в галузі охорони навколишнього середовища між (від 30.09.1994);
- ☐ – Угода між Міністерством охорони навколишнього природного середовища України та Міністерством охорони навколишнього середовища, природних ресурсів і лісового господарства Республіки Польща (24.01.1994);
- ☐ – Угода між органами регіонального самоуправління прикордонних областей України, Польщі, Угорщини та Словаччини про створення Асоціації «Карпатський Єврорегіон». В Україні юридичною основою для вирішення екологічних проблем Карпатського регіону стали закони та нормативно-правові акти у сфері охорони навколишнього природного середовища (1993 р.).

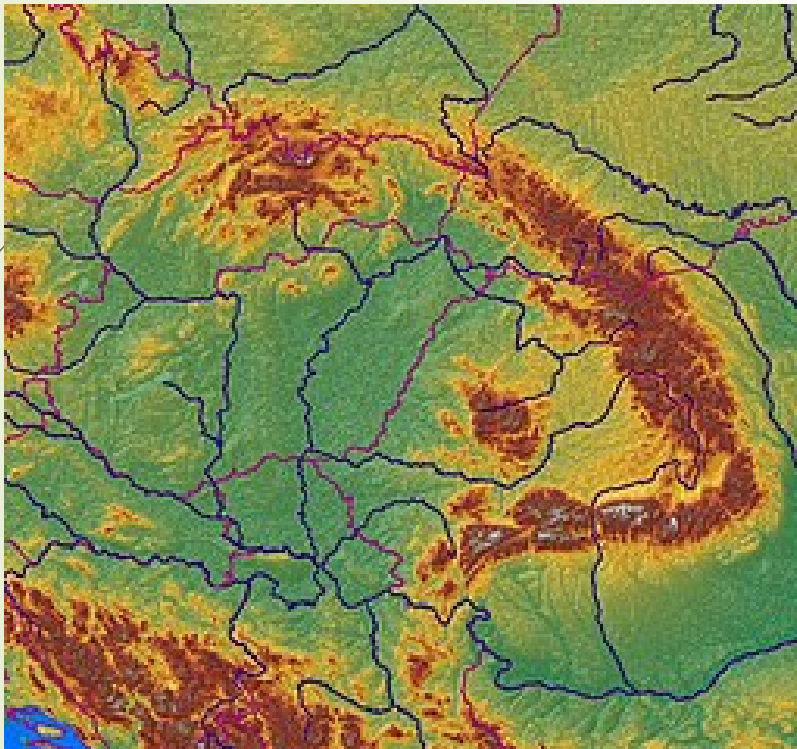

Карпатська конвенція

❏ В основу положень Карпатської конвенції лягли питання збереження біологічного та ландшафтного різноманіття в регіоні шляхом розробки Національної екологічної мережі, що має стати частиною Загальноєвропейської екологічної мережі. В Україні Карпатська мережа, в рамках загальнонаціональної, передбачає включення наявних природоохоронних об'єктів Львівської, Закарпатської, Івано-Франківської й Чернівецької областей, транскордонні міжнародні біосферні резервати, а також розширення їхніх територій і створення нових одиниць.

Карпати

- ❏ Карпати сформовані низкою гірських хребтів, розташованих на території 8-ми країн: Чехії (3 % площі гір), **Австрії (1 %)**, Словаччини (17 %), Польщі, України (по 10 %), Угорщини (4 %), **Румунії (53 %)** та Сербії (2 %).

Історія створення Карпатської конвенції

 2001 р.

 Уряд України звернувся до Програми ООН з навколишнього середовища (ЮНЕП) з проханням сприяти процесу міжурядових консультацій між карпатськими країнами: Чеської Республіки, Угорщини, Польщі, Румунії, тодішньої Сербії та Чорногорії, Словацької Республіки та України. Метою було розробити проект міжнародної конвенції щодо Карпатських гір, яка мала бути прийнята на П'ятій конференції міністрів "Довкілля для Європи" у 2003 році

Історія створення Карпатської конвенції

- Листопад 2001 р.
- Перша неформальна зустріч відбулася 06 - 07 листопада 2001 року в Києві, де учасники погодили перелік сфер, у яких Карпати могли б отримати вигоду від співпраці

Історія створення Карпатської конвенції

 2001-2002 рр.

 ЮНЕП сприяла проведенню офіційних переговорів між карпатськими країнами під час п'яти підготовчих зустрічей за підтримки Австрії, Італії, Ліхтенштейну та Швейцарії. Кілька міжнародних організацій, академічних установ та НУО надали підтримку переговорному процесу, у тому числі Eurac Research в Больцано, Італія, де розташований науковий та оперативний центр Секретаріату Альпійської конвенції

Історія створення Карпатської конвенції

 2002 р.

 Першим значним кроком стало створення Альпійсько-Карпатського партнерства, започаткованого під час Міжнародного року гір (2002). Ця кампанія була підтримана головуванням в Альпійській конвенції, яке в той період виконувала Італія

Історія створення Карпатської конвенції

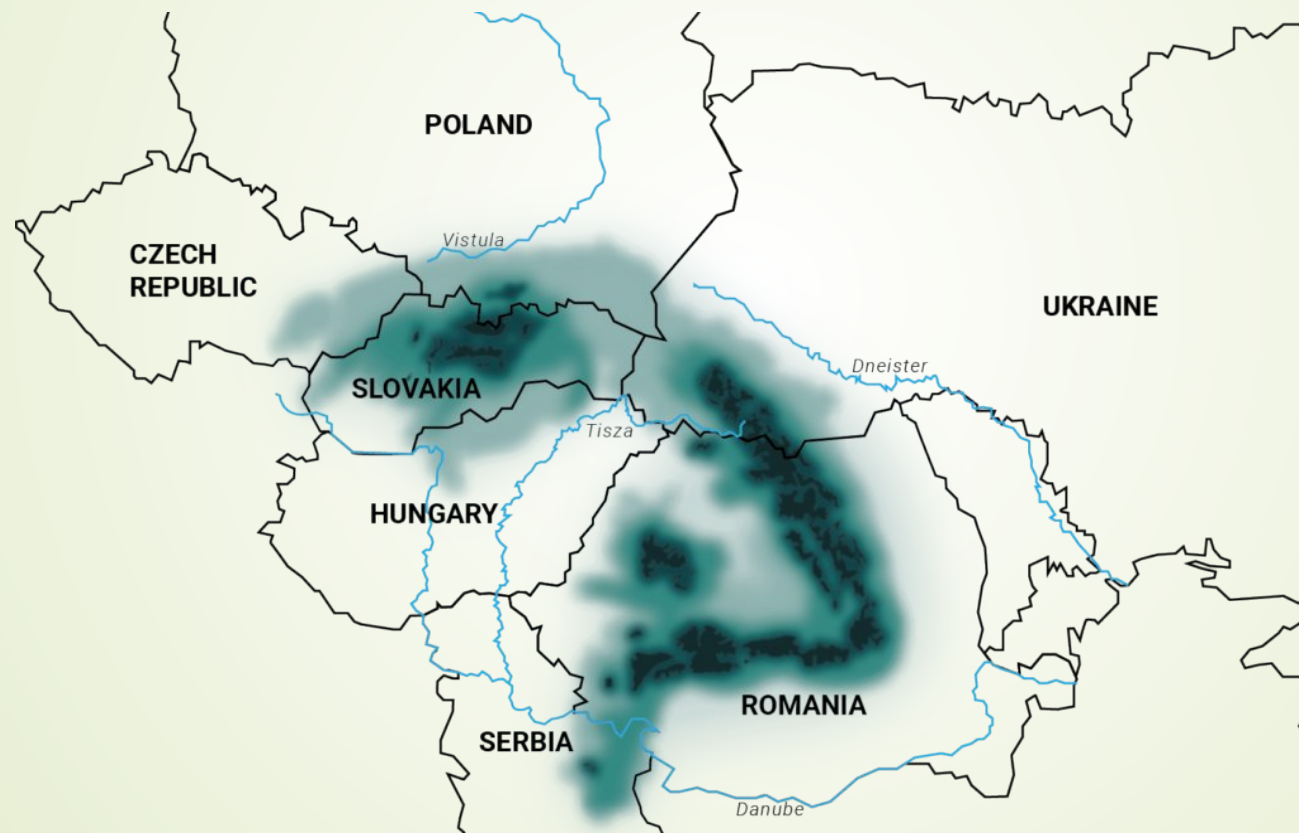
 2003 р.

 Рамкова конвенція про охорону та сталий розвиток Карпат була прийнята в Києві у травні 2003 року під час Конференції міністрів "Довкілля для Європи". Тепер вона відома як Карпатська конвенція. ЮНЕП було запропоновано продовжувати обслуговувати процес реалізації Конвенції, у тому числі надавати підтримку Тимчасовому секретаріату. Австрія запропонувала розмістити тимчасовий секретаріат у Відні та надавати йому підтримку.

Історія створення Карпатської конвенції

- ❏ COP 1 | 11 - 13 грудня 2006 року | Київ, Україна
- ❏ COP 2 | 17 - 19 червня 2008 року | Бухарест, Румунія
- ❏ COP 3 | 25 - 27 травня 2011 року | Братислава, Словацька Республіка
COP 4 | 23 - 26 вересня 2014 року | Мікулов, Чеська Республіка
- ❏ COP 5 | 10 - 12 жовтня 2017 року | Ліллафюред, Угорщина
- ❏ COP 6 | 25 листопада 2022 року | Жешів, Польща
- ❏ COP 7 | 11 - 13 жовтня 2023 року | Белград, Сербія

Територія реалізації Карпатської конвенції

Структура Карпатської конвенції

- ❏ Карпатська конвенція складається з преамбули (вступної частини) та 23 статей, які описують її цілі й завдання, основні сфери запланованої діяльності: **земельні ресурси, біологічне та ландшафтне різноманіття, планування територій, водні ресурси, сільське та лісове господарство, транспорт та інфраструктура, туризм, промисловість та енергетика, культурна спадщина та традиції, екологічна обізнаність та участь громадськості в реалізації Конвенції.**
- ❏ Окрім цього, в документі пояснені всі організаційні та технічні питання щодо вступу Конвенції в силу, механізмів діяльності Конвенції та її Протоколів, проведення конференцій Сторін, здійснення встановлених фінансових внесків, діяльності Секретаріату, приєднання та виходу з Конвенції тощо.

Преамбула Карпатської конвенції

- Карпати є унікальним природним скарбом визначної краси та екологічної цінності, важливим центром біорізноманіття, головним водозбором великих річок, необхідним середовищем існування та притулком для багатьох видів рослин і тварин, які знаходяться під загрозою зникнення та найбільшою у Європі територією з незайманими лісами
- Карпати є важливою частиною екологічного, економічного, культурного, рекреаційного довкілля та середовища існування у серці Європи, спільного для багатьох народів та країн;

Преамбула Карпатської конвенції

- важливість та екологічна, культурна і соціально-економічна цінність гірських регіонів, що спонукало Генеральну Асамблею Організації Об'єднаних Націй проголосити 2002 рік міжнародним роком гір;
- важливість гірських регіонів, як це закріплено у розділі 13 (Сталий розвиток гірських регіонів) Декларації щодо довкілля та розвитку ("Порядок денний на 21 сторіччя", Ріо-де-Жанейро, 1992 рік), а також у Плані дій Світового Самміту з проблем сталого розвитку, Декларації з питань довкілля та сталого розвитку в Карпатському та Дунайському регіонах (Бухарест, 2001 рік);

Преамбула Карпатської конвенції

- Карпати є середовищем, в якому проживає місцеве населення, та його внесок у сталий соціальний, культурний і економічний розвиток та у збереження традиційних знань у Карпатах;
- важливість субрегіональної співпраці для охорони та сталого розвитку Карпат у контексті процесу "Довкілля для Європи";
- потреба реалізації досвіду, отриманого в рамках Конвенції щодо охорони Альп (Зальцбург, 1991 рік), як успішної моделі для охорони довкілля та сталого розвитку гірських регіонів, що забезпечує гарну основу для нових партнерських ініціатив та подальшого зміцнення співпраці між Альпійськими та Карпатськими державами;

Преамбула Карпатської конвенції

зусилля, спрямовані на охорону, збереження та стале використання природних ресурсів Карпат, які **не можуть бути досягнуті лише однією країною**, а вимагають регіональної співпраці; а також, важливість транскордонного співробітництва у досягненні екологічної цілісності

Сфера застосування Карпатської конвенції

- ❏ Карпатський регіон (надалі - "Карпати"), який визначається на Конференції Сторін кожною із 7 держав. Кожна Сторона може поширити застосування цієї Конвенції та її протоколів на додаткові частини її національної території, зробивши відповідну заяву Депозитарію, за умови, що таке розширення необхідне для виконання положень Конвенції.

Карпатська конвенція

- ✎ Вітаючи вступ Карпатської конвенції в дію в січні 2006 року, тодішній виконавчий директор Екологічної Програми ООН (UNEP) *Клаус Топфер* зазначив: «...це є сигналом надії для людей і живої природи цього регіону, що зазнає тиску від швидких змін у світі. Цей регіон, благословенний багатю і щедрою природою, зустрічається з численними загрозами, серед яких бідність, безробіття, погане планування розвитку, нераціональне використання природних ресурсів, забруднення, вирубка лісів і надмірне полювання. Законний віднині договір має на меті врівноваження економічних потреб людей і необхідність збереження довкілля».

Чому Карпатська конвенція є важливою для України?

- ❑ Українські Карпати мають менш розвинену інфраструктуру, ніж у сусідніх країнах, менше інтегровані до європейського ринку.
- ❑ В Українських Карпатах краще збереглася культурна спадщина й традиційний спосіб життя, ніж в інших гірських регіонах Європи.
- ❑ Традиційне сільське господарство в Карпатах, зруйноване за часи радянської влади та перебудови, потребує відновлення на засадах поваги до традицій та сталого розвитку, відповідно до вимог Карпатської конвенції.
- ❑ Руйнування традиційного сільського господарства є причиною втрати біорізноманіття.
- ❑ Руйнування традиційного сільського господарства означає втрату культурних традицій та екологічно дружнього способу життя.
- ❑ Необхідно якнайшвидше розвинути системи підтримки для місцевого традиційного господарювання, особливо в агросекторі, які базуватимуться на збереженні культурних традицій та сталому розвитку.

Аналіз загальних цілей та принципів Рамкової конвенції про охорону та сталий розвиток Карпат

- ❑ a) принципи запобігання та застереження (профілактика);
- ❑ b) принцип "забруднювач платить";
- ❑ c) участь громадськості та залучення заінтересованих організацій;
- ❑ d) транскордонна співпраця;
- ❑ e) інтегроване планування та управління земельними та водними ресурсами;
- ❑ f) програмний підхід;
- ❑ g) екосистемний підхід, який дозволяє стверджувати, що більшість із наведених принципів інтегровано у національні законодавства сторін КК.

Протоколи до Карпатської конвенції

- ❏ **Інтегрований підхід до управління земельними ресурсами (Ст.3).**
- ❏ **Сторони застосовують підхід інтегрованого управління земельними ресурсами, як це визначено у розділі 10 "Порядку денного на 21 сторіччя", шляхом розробки і виконання відповідних інструментів, таких як плани щодо інтегрованого управління, що стосуються територій цієї Конвенції.**

Інтегрований підхід до управління земельними ресурсами

❏ Інтегрований підхід до управління земельними ресурсами полягає у використанні землі на основі принципів сталого розвитку – з найбільшою користю. При цьому мають бути зведені до мінімуму усі можливі конфлікти інтересів, пов'язанні із землекористуванням (як наприклад, започаткування шкідливих виробництв в курортних зонах чи забудова на родючих землях), й враховані усі альтернативи землекористування з акцентом на гармонізацію економічного, соціального та природоохоронного аспектів.

Це означає, що:

- землекористування передбачає обмеження у відведенні орних родючих, лісових земель та пасовищ і луків для інших цілей, наприклад, під забудову;
- просторове планування розвитку територій базується на екосистемному принципі (з нанесенням якнайменшої шкоди якості ґрунтів, ландшафтному та біологічному різноманіттю, природоохоронним об'єктам та територіям) та водозбірному принципі (планування здійснюється у межах територій, визначених за принципом водозбору).
- зберігаються традиційні способи ведення сільського господарства: вівчарство, сівозміна і утримання землі під паром, утворення терас, зокрема, для вирощування винограду тощо;
- місцеві жителі залучаються до прийняття рішень щодо землекористування на території їхнього проживання.

Збереження та стале використання біологічного та ландшафтного різноманіття

Збереження та стале використання біологічного та ландшафтного різноманіття

- ❑ Сторони здійснюють політику, спрямовану на збереження, стале використання та відтворення біологічного та ландшафтного різноманіття на всій території Карпат. Сторони вживають відповідних заходів для того, щоб забезпечувати **високий рівень охорони та сталого використання природних та напівприродних середовищ існування, їхню цілісність і взаємозв'язок, а також видів флори і фауни, характерних для Карпат та, зокрема, охорону зникаючих видів, ендемічних видів та великих хижаків.**
- ❑ Сторони сприяють належному поводженню з **напівприродними середовищами існування**, відтворенню деградованих середовищ існування та підтримують розробку та виконання відповідних планів управління

Збереження та стале використання біологічного та ландшафтного різноманіття

- Сторони проводять політику, спрямовану на запобігання **ввезенню неаборигенних видів та поширенню генетично модифікованих організмів**, які становлять загрозу екосистемам, середовищам існування чи видам, а також на їхній контроль або знищення
- Сторони розвивають **сумісні системи моніторингу, координовані регіональні інвентаризації видів та середовищ існування, координовані наукові дослідження та їхню роботу у мережі і/або сприяють їм.**

Збереження та стале використання біологічного та ландшафтного різноманіття

- Сторони співпрацюють щодо розвитку екологічної мережі в Карпатах як складової частини всеєвропейської екологічної мережі, створення та підтримання Карпатської мережі природоохоронних територій, а також посилюють заходи щодо збереження та сталого управління на територіях, розташованих за межами природоохоронних територій.
- Сторони вживають відповідних заходів для включення цілей збереження та сталого використання біологічного та ландшафтного різноманіття до окремих напрямків державної політики, таких як гірське сільське господарство, гірське лісове господарство, управління басейнами річок, туризм, транспорт та енергетика, промисловість та гірничодобувна діяльність.

Просторове планування

Просторове планування

- ❑ Сторони проводять політику просторового планування, спрямовану на охорону та сталий розвиток Карпат, яка враховує особливі екологічні та соціально-економічні умови в Карпатах та їхніх гірських екосистем, та є вигідним для місцевого населення.
- ❑
- ❑ Сторони прагнуть координувати просторове планування на прикордонних територіях, шляхом розробки транскордонних та/або регіональних політики та програм просторового планування, покращення та підтримки співпраці між відповідними регіональними та місцевими установами.

Просторове планування

- ❑ Розробляючи програми та політику просторового планування, особливу увагу, зокрема, слід звернути на:
 - ❑ а) транскордонну транспортну, енергетичну і телекомунікаційну інфраструктуру та послуги;
 - ❑ б) збереження та стале використання природних ресурсів;
 - ❑ с) узгоджене планування міських та селищних прикордонних територій;
 - ❑ д) запобігання транскордонному впливу забруднення;
 - ❑ е) інтегроване планування землекористування та оцінка впливу на довкілля.

Стале та інтегроване управління водними ресурсами та річковими басейнами

Стале та інтегроване управління водними ресурсами та річковими басейнами

- ❑ Сторони, враховуючи гідрологічні, біологічні і екологічні, а також інші особливості басейнів гірських річок:
- ❑ а) вживають відповідних заходів для сприяння політиці, що поєднує стале використання водних ресурсів та планування землекористування, маючи на меті здійснення політики та планів, які ґрунтуються на інтегрованому підході щодо управління річковими басейнами, визнаючи важливість попередження, управління і контролю над забрудненнями і повеннями, зменшення фрагментації водних середовищ існування;
- ❑ б) проводять політику, спрямовану на стале управління поверхневими та підземними водними ресурсами, забезпечуючи достатнє постачання поверхневих та підземних вод гарної якості, яке необхідне для сталого, збалансованого та раціонального водокористування, а також належне знезараження та обробку стічних

Стале та інтегроване управління водними ресурсами та річковими басейнами

- ❏ с) проводять політику, спрямовану на збереження природних водостоків, джерел, озер та ресурсів підземних вод, а також на збереження та охорону водно-болотних угідь і водно-болотних екосистем, охорону від негативних природних та антропогенних явищ, таких як повені та аварійне забруднення водних ресурсів.
- ❏ d) продовжують розробляти узгоджену або спільну систему заходів, дій та раннього попередження щодо транскордонних впливів на водний режим повеней і аварійного забруднення водних ресурсів, а також співпрацюють щодо запобігання та зменшення пошкоджень та надання допомоги у роботах з відновлення.

Небезпечні явища в Карпатах, зсуви ґрунту

Небезпечні явища в Карпатах, пожежі

Небезпечні явища в Карпатах, повені

Стале сільське та лісове господарство

Стале сільське та лісове господарство

1. Сторони підтримують стале управління земельними ділянками, що традиційно обробляються людиною, і вживають відповідних заходів щодо розробки та здійснення їхньої сільськогосподарської політики, враховуючи потреби щодо охорони гірських екосистем та ландшафтів, важливості біологічного біорізноманіття, а також враховуючи менш сприятливі умови для розвитку сільського господарства в гірських районах.
2. Сторони проводять політику, спрямовану на розвиток та розробку відповідних документів, таких як надзвичайно важливі агроекологічні програми у Карпатах, які сприяють інтеграції екологічних інтересів до сільськогосподарської політики та планів управління земельними ресурсами, враховуючи при цьому важливе екологічне значення Карпатських гірських екосистем, таких як природні та напівприродні пасовища як частини екологічних мереж, ландшафтів та традиційного землекористування.

Рубки лісу в Карпатах

Стале сільське та лісове господарство

- 3. Сторони проводять політику, спрямовану на сприяння та підтримку використання документів та програм, які відповідають міжнародно-узгодженим принципам щодо сталого управління лісовими ресурсами.
- 4. Сторони використовують практику щодо сталого управління гірськими лісами у Карпатах, враховуючи численні функції лісів, важливе екологічне значення Карпатських гірських екосистем, а також менш сприятливі умови у гірських лісах.

Стале сільське та лісове господарство

- ❏ 5. Сторони проводять політику, спрямовану на визначення природоохоронних територій в природних, особливо в незайманих лісах достатнього розміру та кількості для того, щоб обмежити чи пристосувати їхнє використання відповідно до поставлених завдань щодо їхнього збереження.
- ❏ 6. Сторони сприяють застосуванню безпечних для довкілля заходів у сільському та лісовому господарстві, які забезпечують необхідну затримку опадів у горах з метою кращого запобігання повеням та підвищення безпеки життя і майна.

Сталий транспорт та інфраструктура

Сталий транспорт та інфраструктура

- ❏ 1. Сторони проводять політику планування і розвитку щодо сталого транспорту та інфраструктури **з урахуванням особливостей гірського довкілля, необхідності охорони вразливих територій, зокрема регіонів, багатих на біорізноманіття, територій, на яких знаходяться міграційні шляхи, або тих, що мають міжнародне значення, охорону біологічного різноманіття та ландшафтів, а також тих територій, що мають особливе значення для туризму.**

Сталий транспорт та інфраструктура

- ❏ 2. Сторони співпрацюють щодо розробки сталої транспортної політики, яка забезпечує переваги мобільності та доступу в Карпатах, водночас зменшуючи негативний вплив на здоров'я людей, ландшафти, рослини, тварин та їхні середовища існування, та враховуючи потреби управління сталим транспортом на всіх стадіях планування розвитку транспорту у Карпатах.
- ❏ 3. На екологічно вразливих територіях Сторони співпрацюють щодо розробки моделей екологічно безпечного транспортування

Сталий туризм

Сталий туризм

- ❏ 1. Сторони вживають заходів для сприяння сталому туризму в Карпатах, який приносить користь для місцевого населення та базується на неповторній природі, ландшафтах та культурній спадщині Карпат, та посилюють з цією метою співпрацю.
- ❏ 2. Сторони проводять політику, спрямовану на сприяння транскордонній співпраці для підтримки розвитку сталого туризму, розробляючи координовані або спільні плани управління транскордонними чи прикордонними природоохоронними територіями та іншими об'єктами, що становлять інтерес для туризму

Промисловість та енергетика

- ❏ 1. Сторони сприяють застосуванню більш чистих технологій виробництва з метою адекватного попередження, реагування та ліквідації промислових аварій та їхніх наслідків, а також для охорони здоров'я людей та збереження гірських екосистем.
- ❏ 2. Сторони проводять політику, спрямовану на запровадження екологічно безпечних методів виробництва, розподілу та використання енергії, які зменшують негативний вплив на біорізноманіття та ландшафти, включаючи більш широке використання відновлюваних джерел енергії та енергозберігаючих технологій, коли це необхідно.
- ❏ 3. Сторони мають на меті зменшення негативного впливу на довкілля від розробки мінеральних родовищ і забезпечення адекватного екологічного нагляду за технологією та практикою гірничих робіт.

Культурна спадщина та традиційні знання

Культурна спадщина та традиційні знання

- ❑ Сторони проводять політику, спрямовану на збереження та підтримку культурної спадщини та традиційних знань місцевого населення, виробництва та продажу місцевих виробів, предметів мистецтва та народної творчості.
- ❑ Сторони спрямовують свої зусилля на збереження традиційної архітектури, особливостей землекористування, місцевих порід домашніх тварин та різноманіття культивованих рослин і стале використання диких рослин у Карпатах.

Система оцінки/інформації про стан довкілля, моніторинг та раннє попередження

- ❑ 1. Сторони, у разі необхідності, здійснюють оцінку ризиків, впливу на навколишнє середовище та стратегічну екологічну оцінку, враховуючи особливості Карпатських гірських екосистем, а також проводять консультації стосовно проектів транскордонного характеру в Карпатах та здійснюють оцінку їхнього впливу на навколишнє середовище з метою уникнення транскордонних шкідливих наслідків.

Система оцінки/інформації про стан довкілля, моніторинг та раннє попередження

- ❑ 2. Сторони проводять політику, використовуючи існуючі методи моніторингу та оцінки, спрямовану на сприяння:
 - ❑ а) співпраці у здійсненні науково-дослідної діяльності та наукових оцінок у Карпатах;
 - ❑ б) спільним або взаємодоповнюючим моніторинговим програмам, включаючи систематичний моніторинг стану довкілля;
 - ❑ в) порівнянності, взаємодоповнення та стандартизації методів дослідження, та відповідних заходів щодо збору даних;
 - ❑ г) гармонізації існуючих та розробці нових екологічних, соціальних та економічних показників;
 - ❑ д) системі раннього попередження, моніторингу та оцінки природних та техногенних ризиків та загроз; та
 - ❑ е) інформаційній системі, доступній всім Сторонам.

Участь громадськості

- ❏ 1. Сторони проводять політику, спрямовану на підвищення екологічної обізнаності та покращення доступу громадськості до інформації щодо охорони і сталого розвитку Карпат та сприяння відповідним освітнім заходам та програмам.
- ❏ 2. Сторони проводять політику, яка гарантує участь громадськості у прийнятті рішень стосовно охорони і сталого розвитку Карпат та виконання цієї Конвенції.

Карпатська конвенція включає вимоги багатьох інших міжнародних документів: Конвенції про біорізноманіття, Всеєвропейської стратегії збереження біотичного та ландшафтного біорізноманіття, Програми збалансованого розвитку гірських регіонів, рішень Краківської конференції 1998 року «Зелений хребет Центральної та Східної Європи», Програми розвитку екомережі в Центральній та Східній Європі, Бернської та Ландшафтної конвенцій Ради Європи, конвенцій ЄЕК ООН, рішень Дунайсько-Карпатських саммітів, ініціатив WWF, IUCN, GEF/WB тощо.

Конвенція передбачає активну співпрацю усіх зацікавлених сторін, тобто урядів країн, національних, обласних та районних органів влади, органів місцевого самоврядування, наукових установ, міжнародних інституцій, громадських неурядових організацій, приватного бізнесу та місцевих громад. В Україні відповідальним за координацію та реалізацію Карпатської конвенції є Міністерство охорони навколишнього природного середовища України (зараз – Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України), яке до речі, й було основним ініціатором та розробником конвенції. В інших країнах Карпатського регіону відповідальними також є міністерства охорони довкілля.

Карпатська конвенція має свій Тимчасовий секретаріат, створений у 2004 році і розташований у Відні, Австрія. Він підтримується Екологічною програмою ООН з навколишнього середовища, зокрема її Регіональним офісом для Європи (UNEP-ROE).

Наша держава виконала всі необхідні офіційні процедури, щоб цей документ запрацював, — підписала саму Конвенцію (22.05.03), прийняла Закон України “Про ратифікацію Карпатської конвенції” (№1672 від 07.04.2004), розробила та затвердила Стратегію виконання Карпатської конвенції. Крім того, Міністерством охорони навколишнього природного середовища України (зараз – Міндовкілля України) було видано Наказ “Про створення Координаційної ради з виконання положень Карпатської конвенції” (№535 від 31.12.2004), розроблено й затверджено плани дій щодо виконання Конвенції, в тому числі й на місцевому (обласному) рівні.